

Zvíře jako pacient

30.1.2024 - Lucie Korbeliusová | DTest

Odpovědnost za uzdravení?

Veterinární péče se v mnohém podobá poskytování běžné lékařské péče. Veterinář tak kupříkladu podobně jako běžný lékař neodpovídá za uzdravení či vyléčení svého pacienta, ale za to, že péči poskytuje na náležité odborné úrovni a dle současných vědních poznatků daného oboru. „Z důvodu nepřehledného množství faktorů, jež mohou výsledek zákroku či léčby ovlivnit, veterinář neodpovídá za konkrétní výsledek, ale pouze za to, že vybral vhodný léčebný postup a odborně provedl veškeré zákroky,“ vysvětluje Eduarda Hekšová, ředitelka spotřebitelské organizace dTest, a dodává: „Veterinář pak odpovídá za škodu, a to zejména v případě, že poruší povinnost stanovenou zákonem, nebo dohodou, kterou uzavřel s chovatelem zvířete. Mezi zákonem stanovené povinnosti patří například povinnost ošetřit zvíře, které vyžaduje naléhavou péči.“

Odpovědnost za podaný lék či použitý přístroj

„Veterinář je rovněž odpovědný za věci, například léky a přístroje, které při poskytování péče používá. Jestliže použitý lék vyvolá silnou alergickou reakci nebo přístroj v průběhu zákroku přestane řádně fungovat, a poraní zvíře, rovněž odpovídá za škodu, která tím vznikne,“ sděluje Eduarda Hekšová z dTestu.

Je zvíře věc anebo spíše osoba

Významné postavení si zvířata neužívají jen v domácnostech, kde se povětšinou stala plnohodnotnými členy rodiny, zvláštní význam a hodnotu jim připisuje také právo. Výslovně je stanoveno, že živé zvíře není věcí. Po právní stránce sice ke zvířatům v některých ohledech jako k věci přistupujeme, ovšem jen do té míry, v níž to neodporuje povaze zvířete jako živého tvora nadaného smysly. Jak tomu rozumět? S vlastní věcí můžeme zacházet, jak se nám zlíbí, třeba ji i zničit. To pro zvířata naštěstí neplatí, naopak jsou právem chráněna, například před týráním. Asi málokdo se však pozastaví nad tím, že se zvířaty obchodujeme. Právě v tomto smyslu se zvířata po právní stránce podobají spíše věcem než osobám. Podobně se bude přistupovat i při určování výše náhrady, kterou můžeme při pochybení veterináře požadovat. Škoda, kterou chovateli způsobí veterinář tím, že dojde ke zranění či dokonce uhynutí zvířete, bude vyčíslena obdobně jako při škodě spočívající v poškození či ztrátě věci. „Odškodnění bude určeno především s ohledem na hodnotu zvířete, výdaje za nezdařenou operaci, ale i ušlý zisk v případě, že se jednalo například o výstavního šampiona. S náhradou nemajetkové újmy, tedy především újmy způsobené duševními útrapami ze ztráty zvířete, však chovatelé většinou počítat nemohou. Na ni by mohli mít nárok v případě, že veterinář zvíře usmrtil či zranil ze svévole nebo škodolibosti. Nebo v případě, kdy by se na ní chovatel s veterinářem dohodl před provedením daného zákroku,“ vysvětluje ředitelka dTestu.

Jak postupovat

„Zranění či ztráta zvířecího parťáka je traumatickým zážitkem, přesto je třeba vzít v úvahu, že veterinář pravděpodobně dělal to, co v dané chvíli považoval za správné. Vyslechněte si proto jeho stanovisko a vysvětlení, a pokuste se dohodnout. Jste-li přesto přesvědčeni, že veterinář pochybil či něco zanedbal, je v případě uhynulého zvířete vhodné zajistit provedení pitvy, jinak bude v následném sporu obtížné dopátrat se skutečné příčiny úmrtí. Jestliže k pitvě nedošlo, bude nutné

zajistit alespoň znalecký posudek, který například prokáže, že veterinář ve svých postupech chyboval,“ uzavírá Eduarda Hekšová, ředitelka dTestu.

Pokud spotřebitelé či jejich zvířecí společníci mají otázky k tomuto tématu, mohou se obrátit na bezplatnou spotřebitelskou poradnu dTestu, a to elektronicky na www.dtest.cz/spotrebitelska-poradna nebo telefonicky na číslo 299 149 009.

dTest, o.p.s. je největší českou spotřebitelskou organizací, která v ČR působí již od roku 1992. Je vydavatelem spotřebitelského časopisu dTest, na jehož stránkách jsou publikovány výsledky nezávislých a objektivních testů produktů, varování před nebezpečnými a zdravotně závadnými výrobky, informace o spotřebitelských právech a rady, jak tato práva účinně uplatňovat. dTest je součástí mezinárodní organizace International Consumer Research and Testing (ICRT) a evropské spotřebitelské organizace BEUC.

Poradenská linka časopisu dTest – 299 149 009 – je v provozu každý pracovní den od 9 do 17 hodin a spotřebitelé na ní mohou konzultovat s právními poradci časopisu dTest nejrůznější spotřebitelské problémy, a to za cenu běžného tarifu volání. Od spuštění v roce 2010 této možnosti využily již desetitisíce spotřebitelů a poradenská linka časopisu dTest se tak stala první a nejvyhledávanější cestou k řešení potíží, se kterými se zákazníci na trhu setkávají.

<https://www.dtest.cz/clanek-10713/dtest-zvire-jako-pacient>